

Sygn. akt II Cz 717/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 31 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Przedsiębiorstwa (...).
z o.o. w L.

z udziałem dłużnika (...) Sp. z o.o. w K.

ze skargi na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie Km 3244/11

w przedmiocie zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 30 sierpnia 2016 r., sygn. akt I Co 1495/16

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od wierzyciela Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w L. na rzecz dłużnika (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 717/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zmienił punkt 3 zaskarżonego postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie Km 3244/11 w ten sposób, że po dotychczasowej treści dodał stwierdzenie „nie obciążając nim dłużnika”.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu J. K. domagając się jego uchylenia a ewentualnie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a polegających na ustaleniu, że organ egzekucyjny obciążył dłużnika podatkiem VAT, gdy tymczasem w zaskarżonym orzeczeniu jedynie ustalono należny podatek VAT. Skarżący zarzucił nadto błędną wykładnię przepisów i przyjęcie, że podatek VAT składa się na koszty działalności egzekucyjnej komornika.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik dłużnika wniósł o jego odrzucenie a ewentualnie jego oddalenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Analizując zarzuty podniesione w zażaleniu oraz argumenty uzasadnienia zaskarżonego postanowienia na wstępie wskazania wymaga, iż rolą Sądu rozpoznającego niniejszą skargę nie jest ocena istnienia obowiązku ponoszenia przez Komorników Sądowych ciężaru podatku od towarów i usług (VAT). Rolą Sądu jest natomiast zbadanie wysokości ustalonej zaskarżonym postanowieniem opłaty co w sposób oczywisty implikuje konieczność rozstrzygnięcia czy podatek VAT mieści się w opłacie egzekucyjnej obliczonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U.

z 2015 r. poz. 790 ze zm.), a w konsekwencji czy podatek ten powinien zostać doliczony do ustalonej opłaty egzekucyjnej.

Podkreślenia wymaga, że z uwagi na brak jasnych i precyzyjnych regulacji prawnych w tym zakresie wspomniana kwestia może budzić wątpliwości, tym niemniej doliczanie podatku VAT do opłaty egzekucyjnej i obciążenie nią dłużnika jest nieuzasadnione, skoro brak jest przepisu wyraźnie dającego Komornikom Sądowym takie uprawnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób podzielić stanowiska Komornika Sądowego zawartego w zażaleniu, że nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, iż jedynie wyraźny zapis ustawowy stanowiący, iż w opłacie egzekucyjnej zawiera się podatek VAT, umożliwiłby nie doliczanie do opłat egzekucyjnych podatku VAT. Analiza analogicznych regulacji prawnych prowadzi do zupełnie przeciwnego wniosku, a mianowicie, iż wola ustawodawcy podwyższenia należności o podatek od towarów i usług VAT wyrażana jest zwykle wprost

w przepisie [por. np. art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2016 r., poz. 623), § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1801), § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2015, poz. 1805)].

Wskazania wymaga, że w obecnym stanie prawnym doliczenie do opłaty egzekucyjnej podatku VAT zmierza w istocie do podwyższenia opłat egzekucyjnych, które w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji określone zostały w wysokości maksymalnej. Tym samym nie jest dopuszczalne pobranie wyższej opłaty niż w jej maksymalnej, ustawowej, wysokości. Przeciwnie stanowisko jest niczym innym, jak próbą przerwania na uczestników postępowania egzekucyjnego obowiązku podatkowego nałożonego na organ egzekucyjny.

W obliczu braku jednoznacznej i precyzyjnej regulacji prawnej w ocenie Sądu Okręgowego na wspomnienie zasługuje, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 grudnia 2015 r. (sygn. akt III ZS 10/15, www.sn.pl) wskazał wprost, że „doliczenie do opłaty egzekucyjnej 23 % podatku VAT, zwłaszcza w sprawach dotyczących niewielkich wyegzekwowanych kwot może spowodować, że wierzyciel np. w sprawach alimentacyjnych będzie miał koszty egzekucyjne (zaspokajane w pierwszej kolejności zgodnie z art. 1025 § 1 k.p.c.) wyższe od zasądzonej kwoty, a w sprawach o dużej wartości – koszty egzekucyjne będą powiększone o znaczną

kwotę; we wszystkich sprawach - znacznie wyższe niż wynika to z woli ustawodawcy". Stanowisko Sądu Najwyższego jest zatem jasne i konsekwentne, a wydzwięku tego orzeczenia w żaden sposób nie zmienia fakt uchylecia uchwały Krajowej Rady Komorniczej i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Stanowisko, iż Komornik Sądowy, określając wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego, nie może podwyższyć opłaty egzekucyjnej, ustalonej na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.:

Dz. U. z 2015 r. poz. 790 z późn. zm.), o stawkę podatku od towarów i usług zostało również konsekwentnie potwierdzone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 lipca 2016 r. wydanej w sprawie sygn. akt III CZP 34/16 (publ. LEX nr 2067024).

Zauważenia wymaga również pewnego rodzaju niekonsekwencja zaprezentowana w treści zażalenia z jednej strony bowiem skarżący wskazuje, iż dłużnik nie został obciążony obowiązkiem zapłaty podatku VAT a w dalszej części zażalenia wskazuje się, że gdyby Komornik sam uiścił tę należność podatkową to w istocie otrzymałby jedynie 77 % opłaty egzekucyjnej, co zdaniem skarżącego nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach.

Wskazać trzeba, iż Sąd I instancji nie miał wątpliwości, iż w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia Komornika Sądowego w podpunkcie wskazującym na wysokość opłaty egzekucyjnej, określonej na kwotę 38.649,94 zł, nie zawarto podatku VAT. Stąd w obliczu niejednoznacznego stanowiska Komornika Sądowego, ale również braku precyzyjnej regulacji w tym zakresie zmiana zaskarżonego postanowienia wymagała uzupełnienia punktu 3 postanowienia Komornika Sądowego przez jasne i precyzyjne dookreślenie, iż obowiązek zapłaty podatku VAT w kwocie 8.889,49 zł nie stanowi należności, do której zapłaty zobowiązany jest dłużnik.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odpowiedzi na zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie zarzut braku legitymacji do wniesienia zażalenia przez Komornika Sądowego, gdyż uprawnienie to wynika wprost z art. 770 in fine k.p.c. Również zarzut przekroczenia terminu do złożenia zażalenia uznać należało za chybiony gdyż odpis zaskarżonego postanowienia doręczony został Komornikowi Sądowemu w dniu 7 września 2016 r. (z.p.o. k. 157) a zażalenie złożono w Sądzie Rejonowym w Kaliszu w dniu 14 września 2016 r. (prezentata k. 159).

Mając na uwadze powyższe rozważania nie sposób podzielić stanowiska zażalenia o czym na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski